

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται στους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 14ης Απριλίου 2021 συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, διότι δεν ήταν δεόντως τεκμηριωμένη.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 14ης Απριλίου 2021 και τα παραρτήματα I έως III αυτής συνιστούν παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και προσβάλλουν το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως, διότι δεν περιλαμβάνουν επαρκή αιτιολογία σύμφωνα με το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) .
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 14ης Απριλίου 2021 και τα παραρτήματα I έως II αυτής προσβάλλουν το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη, διότι καθίσταται στην πράξη αδύνατος ο αποτελεσματικός δικαστικός έλεγχος της ουσιαστικής ορθότητας της αποφάσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 14ης Απριλίου 2021 και τα παραρτήματά του είναι παράνομα, διότι τα άρθρα 4 έως 7 και 9 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63⁽¹⁾ είναι παράνομα. Αυτά προσβάλλουν το δικαίωμα των ιδρυμάτων σε αποτελεσματική νομική προστασία, διότι οδηγούν σε εγγενώς αδιαφανείς αποφάσεις λαμβανόμενες επί τη βάση των διατάξεων αυτών.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι, αν υποθεθεί ότι ο αδιαφανής υπολογισμός της εισφοράς των ιδρυμάτων προβλεπόταν ήδη στο άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014⁽²⁾ και στο άρθρο 103, παράγραφος 2 και παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59⁽³⁾, οι πράξεις αυτές είναι παράνομες για τους λόγους που παρατίθενται στον τέταρτο λόγο ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, πρέπει να κηρυχθούν ανεφάρμοστες.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 14ης Απριλίου 2021 αντιβαίνει προς τα άρθρα 6, 7 και 20, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, καθόσον, στο πλαίσιο του υπολογισμού του πολλαπλασιαστική στάθμισης του κινδύνου, το καθού δεν χρησιμοποίησε ούτε τον δείκτη κινδύνου καθαρής σταθερής χρηματοδότησης («NSFR») ούτε τον δείκτη κινδύνου των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων («MREL») ούτε τους δείκτες κινδύνου «πολυπλοκότητα» («complexity») και «δυνατότητα εξυγίανσης» («resolvability»).
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 14ης Απριλίου 2021 και τα παραρτήματα I έως III αυτής συνιστούν παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και προσβάλλουν το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη, διότι δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της πριν από τη λήψη της αποφάσεως.

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασιών για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

(³) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2021 — Norddeutsche Landesbank — Girozentrale κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-403/21)

(2021/C 368/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Norddeutsche Landesbank — Girozentrale (Ανώβερο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Flore και J. Seitz, δικηγόροι)

Καθού: ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Ως διάδοχος της Deutsche Hypothekenbank (Actien-Gesellschaft) η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού της 14ης Απριλίου 2021 (SRB/ES/2021/22) περιλαμβανομένων των παραρτημάτων της, ιδίως του παραρτήματος I σχετικά με τα «χωριστά (ανά πιστωτικό ίδρυμα) αναγραφόμενα στα εναρμονισμένα παραρτήματα αποτελέσματα του υπολογισμού των εισφορών για όλα τα πιστωτικά ιδρύματα για τα οποία υπολογίζονται οι εκ των προτέρων καταβαλλόμενες εισφορές για το 2021» στο μέτρο που το καθένα από αυτά αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται στους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως
  - Το καθού παρέλειψε να παράσχει στην Deutsche Hypothekenbank τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης, παραβιάζοντας με τον τρόπο αυτόν το άρθρο 41, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των διαδικαστικών κανόνων
  - Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη, διότι εκδόθηκε κατά παράβαση των γενικών διαδικαστικών απαιτήσεων που απορρέουν από τις γενικές νομικές αρχές και τον εσωτερικό κανονισμό του καθού σύμφωνα με το άρθρο 41 του Χάρτη και το άρθρο 298 ΣΛΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ελλιπής αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης
  - Κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται επαρκούς αιτιολογίας· δεν αιτιολογείται ιδίως η εφαρμογή στη συγκεκριμένη υπόθεση, ενώ δεν παρατίθενται οι βασικές αιτιολογίες προς στήριξη της αναλογικότητας και του τρόπου ασκήσεως της σχετικής διακριτικής ευχέρειας.
  - Επιπλέον, ο υπολογισμός της ετήσιας εισφοράς είναι ακατανόητος, ιδίως λόγω της χρήσης όρων χωρίς συνοχή μεταξύ τους και μη αναφοράς σημαντικών ενδιάμεσων βημάτων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση του θεμελιώδους δικαιώματος πραγματικής προσφυγής λόγω της ελλείψεως δυνατότητας ελέγχου της προσβαλλομένης απόφασης
  - Η ελλιπής αιτιολόγηση της προσβαλλομένης απόφασης κατέστησε δυσχερέστερο έναντι της προσφεύγουσας τον δικαστικό έλεγχο σε σημαντικό βαθμό.
  - Ειδικότερα, το καθού ενήργησε κατά παράβαση της αρχής της κατ' αντιμωλιαν διαδικασίας, σύμφωνα με την οποία έπρεπε να δοθεί η δυνατότητα στους μετέχοντες στη διαδικασία να αναπτύξουν κατ' αντιπαράθεση τόσο τα σχετικά πραγματικά όσο και τα νομικά στοιχεία που μπορούσαν να έχουν αποφασιστική σημασία για την έκβαση της διαδικασίας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η χρησιμοποίηση του δείκτη IPS («Institutional Protection Scheme», θεσμικό σύστημα προστασίας) αντιβαίνει προς υπέρτερους κανόνες δικαίου
  - Κατά τη χρησιμοποίηση του δείκτη IPS δεν ελήφθη δεόντως υπόψη η σημασία της συμμετοχής της Deutsche Hypothekenbank στο θεσμικό σύστημα προστασίας του Sparkassen-Finanzgruppe (ομίλου ταμειωτηρίων).
  - Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 5, δεύτερη παράγραφος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63⁽¹⁾ το καθού έπρεπε να λάβει υπόψη και την περιορισμένη πιθανότητα να τεθεί το εμπλεκόμενο ίδρυμα υπό εξυγίανση και τη συνακόλουθη πιθανότητα να κάνει χρήση του ταμείου εξυγίανσης, καθώς και την αρχή της αναλογικότητας
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι το γεγονός ότι ελήφθη υπόψη το συνολικό παράγωγο άνοιγμα στο πλαίσιο των δεικτών κινδύνου «εμπορικές δραστηριότητες, εκτός ισολογισμού ανοίγματα, παράγωγα, πολυπλοκότητα και δυνατότητα εξυγίανσης» παραβιάζει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63, ο οποίος πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τους υπέρτερους κανόνες δικαίου
  - Επιπλέον, το καθού έπρεπε να λάβει υπόψη, σύμφωνα με την απαίτηση να λαμβάνεται ως βάση το προφίλ κινδύνου κατά την εκτίμηση των παράγωγων συνολικών ανοιγμάτων στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', του άρθρου 6, παράγραφος 6, και του άρθρου 7, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ότι, στην περίπτωση της Deutsche Hypothekenbank, χαρακτηρίστηκαν ως στοιχεία του ενεργητικού όλα τα παράγωγα που δεν προορίζονταν για εμπορικές πράξεις τα οποία εξυπηρετούσαν αποκλειστικά σκοπούς διασφάλισης, η δε Deutsche Hypothekenbank δεν έχει ιδιαίτερη πολυπλοκότητα, ενώ έχει αυξημένη δυνατότητα εξυγίανσης.

7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι το γεγονός ότι δεν ελήφθη υπόψη η ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities, «MREL») στο πλαίσιο του πυλώνα «Έκθεση σε κίνδυνο» αντιβαίνει προς τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63
- Το καθού όφειλε να λάβει υπόψη το άνω του μέσου όρου ποσοστό MREL της προσφεύγουσας σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, το οποίο υπερβαίνει κατά πολύ το ελάχιστο ποσοστό 8 % που καθορίζεται από το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται ότι η χρησιμοποίηση του πολλαπλασιαστή για τη στάθμιση του κινδύνου παραβιάζει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63, ο οποίος πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τους υπέρτερους κανόνες δικαίου
- Κατά τον καθορισμό του πολλαπλασιαστή στάθμισης του κινδύνου, το καθού όφειλε να λάβει υπόψη την περιορισμένη πιθανότητα χρεωκοπίας και το άνω του μέσου όρου ποσοστό MREL της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την απαίτηση να στηρίζεται το καθού στο εκάστοτε προφίλ κινδύνου και να σέβεται το θεμελιώδες δικαίωμα στην επιχειρηματική ελευθερία κατά το άρθρο 16 του Χάρτη.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται (επικουρικώς) ότι το άρθρο 7, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 αντιβαίνει προς υπέρτερους κανόνες δικαίου
- Το άρθρο 7, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, καθόσον προβλέπει σχετικοποίηση του δείκτη IPS, αντιβαίνει προς τη γενική αρχή της ισότητας βάσει του άρθρου 20 του Χάρτη και την αρχή της αναλογικότητας, διότι πιστωτικά ιδρύματα που υπόκεινται στην ίδια θεσμική προστασία και, συνεπώς, έχουν την ίδια πιθανότητα να περιέλθουν σε χρεωκοπία μπορούν να τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης.
10. Με τον δέκατο λόγο προβάλλεται ότι ο προβλεπόμενος στο παράρτημα I, βήμα 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ορισμός των «Διατραπεζικών καταθέσεων» αντιβαίνει προς υπέρτερους κανόνες δικαίου
- Ο προβλεπόμενος στο παράρτημα I, βήμα 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ορισμός των «Διατραπεζικών καταθέσεων» είναι παράνομος, διότι δεν επιτρέπει να συνυπολογίζονται για τον προσδιορισμό του δείκτη κινδύνου «Διατραπεζικά δάνεια και καταθέσεις» λόγω σχετικής καλύψεως αξιόγραφα που είναι ουδέτερα από άποψη κινδύνου, όπως π.χ. οι ονομαστικοί ενυπόθηκοι τίτλοι.
11. Με τον ενδέκατο λόγο προβάλλεται ότι η κατάταξη σε κατηγορίες σύμφωνα με το παράρτημα I, βήμα 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 αντιβαίνει προς υπέρτερους κανόνες δικαίου
- Η περιλαμβανόμενη στο παράρτημα I, βήμα 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ταξινόμηση είναι παράνομη διότι ο μικρός αριθμός «κελιών» και ο ίδιος αριθμός ιδρυμάτων ανά «κελί» δεν παρέχουν τη δυνατότητα να ληφθεί επαρκώς διαφοροποιημένα υπόψη το προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος, όπως π.χ. στην περίπτωση της Deutsche Hypothekenbank.

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2021 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-409/21)

(2021/C 368/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και R. Kanitz)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 3ης Ιουνίου 2021 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.56826 (2020/N) — Germany — 2020 reform of support for cogeneration και την κρατική ενίσχυση SA.53308 (2019/N) — Germany — Change of support to existing CHP plants (άρθρο 13 του KWKG), κατά το μέρος που με αυτήν διαπιστώνεται ότι
- α) η προώθηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή σε νέες, εκσυγχρονισμένες και ανακαινισμένες εγκαταστάσεις υψηλής απόδοσης,